



פרשת שופטים

"כי תבא אל הארץ.. וירשת וישבת בה ואמרת אשים עלי מלך ככל הגויים אשר סביבותי" (דברים י"ז, י"ד) - רצונו של העם בעתיד להמליך עליו מלך "ככל הגויים" עשוי להתקבל בהבנה מסוייגת: "שום תשים עליך מלך.. (ט"ו).

ב'עסקת החבילה' השליטה עוברת במלואה לידי של המלך, דמות העם הופכת להיות כדמות המלך ולכן חובה שיהיה: "מקרב אחיך" ולא: "נכרי אשר לא אחיך הוא" (ט"ו).

הסיכון הוא, שאם המלך ידמה למלכים אחרים ויתנהג כמותם, העם יאבד את זהותו. מסיבה זו נאמר הציווי מפורש: "לבלתי סור מן המצווה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו.." (כ').

רצון העם להמליך על עצמו מלך ולהידמות לכל הגויים, יקבל את האישור המיוחד, אבל עם תנאי אחד 'קטנטן' – שהמלך עצמו לא ידמה לשאר המלכים...

(עיון בפרשת השבוע – יורם קימלמן)

פרשת השבוע: אליאב לזר

שבת פרשת שופטים		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	18:54	זמן תפילין / טלית	05:25←05:20
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:29←09:28
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	18:55
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:06←19:12
צאת השבת	19:48	ערבית	20:10

אחות תורנית – הילרי יום טוב



שבת
שלום

דמוקרטיה יהודית

כאשר מלמדים בבתי הספר אזרחות, מלמדים שיש שתי גישות לדמוקרטיה. גישה אחת אומרת שהדמוקרטיה היא צורת השלטון הפחות גרועה הידועה לאדם. על פי גישה זו עדיין לא מצאנו את השיטה המושלמת, ועל כן עלינו לקבל את השיטה הדמוקרטית, וכהגדרתו של וינסטון צ'רצ'יל "הדמוקרטיה היא אולי המשטר הגרוע ביותר, אך אין משטר טוב ממנה." וכשאלו אותו מדוע הוא ענה "הטעון הכי טוב נגד הדמוקרטיה הוא שיחה בת 5 דקות עם המצביע הממוצע." על פי גישה זו ההתמקדות היא על "הכרעת הרוב" כדרך ליישוב סכסוכים ויצירת קונצנזוס. גישה שניה אומרת, שהדמוקרטיה היא לא רק שיטת ממשל טובה אלא יש לאמץ גם את ערכי הדמוקרטיה, כמו חופש הביטוי, חופש הדת ועוד רשימה ארוכה של זכויות אדם.

כאשר קוראים את ספר החינוך על הפרשה, במצוות מינוי מלך הוא מסביר ששורש המצווה "לפי שאי אפשר ליישוב בני אדם מבלי שיעשו אחד מביניהם ראש על האחרים לעשות מצוותו ולקיים גזרותיו מפני שדעות בני אדם חלוקין זה מזה ולא יסכימו כולם לעולם לדעה אחת לעשות דבר מכל הדברים, ומתוך כך יצא מביניהם הבטול והאסיפה בפעלות, ועל כן צריכין לקבל דעת אחד מהם אם טוב ואם רע למען יצלחו ויעסקו בעסקו של עולם, פעם ימצא בעצתו וחפצו תועלת רבה ופעם ההפך, וכל זה טוב מן המחלוקת שגורם בטול גמור."

היוצא מדבריו של ספר החינוך, הוא שמינוי מלך הוא סוג של "חוק משילות", הדרך הפחות גרועה לנהל מדינה. כי אפילו אם ההחלטות שלו לעיתים גרועות (וכדברי ראש הממשלה לשעבר אהוד ברק – אני ראש הממשלה וזכותי לטעות), הרי שדיונים רבים ומחלוקות גורמות לחוסר פעולה שהוא רע מן הפעולה.

קולמוסים רבים נשברו בניסיון להוכיח כיצד יש למשול במדינה יהודית. האם יש מצווה דווקא במלך (או מלך המשיח), כפי שנאמר בפרשת השבוע? או שמא הדמוקרטיה היא צורת הממשל המושלמת כיום בכיפה ולכן עלינו לאמץ אותה?

הרב קוק כתב "וחוץ מזה נראים הדברים שבזמן שאין מלך, כיון שמשפטי המלוכה הם גם כן מה שנוגע למצב הכללי של האומה, חוזרים אלה הזכויות של המשפטים ליד האומה בכללה. וכל שופט שקם בישראל דין מלך יש לו לעניין כמה משפטי המלוכה ובייחוד למה שנוגע להנהגת הכלל" (משפט כהן תשובה קמ"ד אות י"ד). לפי דעה זו מכיוון שהזכויות חזרו לעם והעם יכול לשלוט בצורה הטובה ביותר בעזרת הדמוקרטיה, אולי כדאי להכניס לתרבות הדמוקרטית שלנו, ערכים יהודים הנמצאים במקורותינו ובצורת הדיון והפסיקה שהשתכללו במהלך הדורות?

האם דמוקרטיה אמתית היא חבר כנסת הנואם במליאה ריקה? או חוק שעובר, כאשר עשרה חברי כנסת בעד ושניים נגד, כי רק הם היו במליאה? האם דמוקרטיה אמתית היא צעקות והצגות במליאה? או כפי שהגדיר זאת בוש בביקורו בכנסת "זוהי זכות נדירה עבור נשיא אמריקני לנאום בכנסת; אם כי ראש-הממשלה סיפר לי שיש דבר נדיר הרבה יותר - וזה לשמוע אדם אחד בלבד מדבר במליאה בזמן נתון."

ההלכה אכן מקבלת את הכרעת הרוב, אבל כל הסנהדרין צריכים להיות נוכחים ולא רק חלקם. הרמב"ם פוסק, שאם אין לאחד מחברי בית הדין יכולת להכריע ממנים אנשים נוספים ומנסים לשכנע אחד את השני. האם חוקים לא היו מתקבלים בצורה טובה יותר ודמוקרטית אם היו חברי הכנסת שלנו נוקטים עמדה ובאמת מקשיבים אחד לשני ללא משמעת סיעתית או הרחקות מהמליאה? הגמרא במסכת סנהדרין אומרת "דיני נפשות מתחילין מן הצד. מנא הני מלי? אמר רב אחא בר פפא אמר קרא: "ולא תענה על ריב", - לא תענה על רב. רבא בר בר חנא אמר ר' יוחנן מהכא: (שמואל א' כ"ה): "ויאמר דוד לאנשיו: חגרו איש את חרבו! ויחגרו איש את חרבו

ויחגר גם דוד את חרבו". ומסביר בעל תפארת ישראל: שכך מושב הסנהדרין: הקטנים בחכמה, יושבין מן הצד מכאן ומכאן והגדולים יושבים באמצע לישא וליתן. מתחילין מן הקטנים שיושבין מן הצד, שיאמרו דעתם, ואחר כך אומר הגדול.

שילוב אמיתי של דמוקרטיה עם ערכים יהודיים ותרבות דיון שהתפתחה בבתי המדרש ובבתי הדין יכולה לשפר את הדמוקרטיה הישראלית ולהפוך אותה "לאור לגויים".

י'נ'ה עק'בא

הזמנה לקידוש

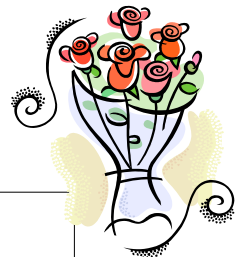
השבת, פרשת "שופטים", נחגוג בר מצווה לבנו יאיר.

הציבור מוזמן לקידוש שיערך בלובי של חדר האוכל,

לאחר מניין שני (10:30)

נשמח בבואכם!

דובי ולאה אינגברג



איהל האפרין מיל טוב לרצל בת המצווה
לכרמל ולשפיט האפרין, ללאה ולאהי האפרין ולכל המשפחה
ברכות לשמחות ולאשר!

איאיר אינגברג - מיל טוב לרצל בר המצווה
ללאה ולדובי, לרחל'ינקה, לאלאה ולליפא ולכל המשפחה המורחבת
איחולים לשמחות ולנחת!



לרחלי וליחזקאל אנדאו ולכל המשפחה, מיל טוב להולדת הנכדה
בת לצורית ולשראף רונקבלט, נינה אנצמי וליהודה סרלאוי
איחולים לשמחה ולנחת!



חילופי זכרי בשער

ולרי – השומר השכיר בשער הקיבוץ, עושה את מלאכתו בנאמנות למעלה מ 6 שנים ברציפות, מאיר פנים לנכנסים וליוצאים בתשומת לב מרבית ובבקרה הראויה לציון.

ביום רביעי הקרוב, ישמור ולרי בפעם האחרונה והוא מסיים אצלנו את עבודתו.

לצערנו ביקש ולרי לסיים את תפקידו בחברת האבטחה בה הוא מועסק ואנו מאחלים לו הצלחה בכל אשר יפנה.

את ולרי יחליף שומר מנוסה ומקצועי – תושב האזור, וההנחיה שתינתן לו היא **לתשאל כל רכב שנכנס לקיבוץ** למעט רכבים/אנשים המוכרים לו.

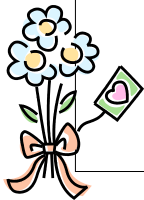
ייתכן ובימים הראשונים, עד שהשומר החדש יכיר את אנשי המקום, עלול להיווצר עומס בשער והנהגים נדרשים להבנה וסבלנות – לתועלת כולנו.

אריאל מאיר סאסי – רבש"צ סעד

זרני ציפא'יסטה – ברכות לראל סיוט מסלול "מדריכת חו"ר"

צלי והצלחה!!

קהילת סעד



הודעה

בתאריכים 27-29/08 (ראשון-שלישי הקרובים) לא אהיה נוכח בסעד

לענייני ביטחון יש לפנות ליצחק רסיס-טל.

לענייני כיבוי אש יש לפנות לדני יום טוב.

לענייני סידור רכב יש לפנות לאשר רונה.

אריאל מאיר סאסי

"על פני חג הפסח" – סיפור

סיפור על "המשפחה הגנבה" – ובו שלושה חלקים:

חלק ראשון – תאור העלילה.

חלק שני – התפתחות מפתיעה.

חלק שלישי – סיום.

בתחילת שנות השמונים, ואני בקדנציה השלישית שלי כמזכיר פנים, מרגיש את עצמי כבעל נסיון מוכח בנושאים רבים – כולל הנושא הפלילי. לא עלה על דעתי שאפשר "לעבוד" עליי. אבל כנראה שאין גבול להפתעות...

שבוע לפני חג הפסח, אני מקבל טלפון מהנהלת הסוכנות. מדברת מזכירתו של יו"ר הנהלת הסוכנות, מר דולצין. היא מסבירה לי שמר דולצין מבקש מאוד, שנארח לחג הפסח משפחת עולים חדשים דתיים, זוג + שלושה ילדים. אני מסביר לה שאין לנו אף לא דירה אחת פנויה – אך היא אינה מוותרת ומציינת שמר דולצין יתאכזב מאוד אם לא נמלא את בקשתו. נלחצתי ועניתי בחיוב, כשזכרתי שב"צריפים השוודיים", שאחד מהם הפך למחסן גרוטאות, אפשר אולי במאמצים מרובים להשמיש חדר אחד לדור.

למשימה זו רתמתי את בעלי המלאכות לעבודה דחופה: את הנגרים לתקן את הדלתות והתריסים, את השרברב לוודא שיש מים ושהביוב עדיין עובד, את החשמליה להתקנת התאורה והשקעים, את עצמי לסחיבת מיטות, מזרנים, וילונות, שולחן וכסאות וכו' וכו'.... יום לפני ערב פסח, הודיעו ברדיו שהכבישים בערב החג יהיו עמוסים מאוד. לכן כל מי שיכול להקדים את נסיעתו ביום אחד – ייטיב לעשות אם ינהג כך. לכן טלפנתי להנהלת הסוכנות, ביקשתי לדבר עם מזכירתו של דולצין, כדי לבקש ממנה שתיצור קשר עם המשפחה ותציע לה להקדים לבוא. ציפתה לי אפתעה: המזכירה לא הבינה על מה אני מדבר... אני מסביר לה שהרי היא דיברה איתי לפני שבוע על קליטת משפחת עולים לחג הפסח – והיא בשלה: מעולם לא דיברתי אתך ואני לא מבינה מה אתה רוצה ממני.... העניין נראה לי לפחות תמוה, אבל החלטתי לנהוג כיעקב אבינו ו"לשמור את הדבר"...

ערב החג הגיע ואיתו הגיעה המשפחה. קיבלתי אותם בסבר פנים יפות, בהתאפקות לא לשאול אותם על עניין דולצין. רק אחרי ההתארגנות והבעת התודה שלהם על קבלת הפנים, ישבנו לשיחת היכרות. בסוף השיחה אני מספר להם שבגלל העומס בדרכים, ביקשתי להקדים את בואם - אך מזכירתו של דולצין ענתה לי שלא ממנה יצאה ההזמנה. הם לא התבלבלו ואמרו לי שאני טועה: הבקשה לארץ אותם באה ממזכירתו של משה ריבלין, יו"ר הקרן הקיימת... האיש שלף מסמך מכיסו ובו קריאה לכל מאן דבעי, לעזור למשפחה בכל מה שאפשר וכו' – בחתימת משה ריבלין יו"ר הקרן הקיימת, הוא נתן לי את המסמך (היו לו כנראה מספיק עותקים) ואני שמתי את הנייר בכיסי. הייתי אז בן פחות מחמישים, סניליות טרם תקפנתי וזכרתי היטב ממי הגיע הטלפון... אבל החלטתי לא להתחיל ויכוח ולא לקלקל את אווירת ערב החג. יחד עם זה, זכרו של "הדבר" השמור בליבי - התעצם.

הבעיות החלו בחולו של מועד. באו אלי עובדות חדר האוכל ובפיהן סיפור: המשפחה מגיעה לארוחות עם סלים, ובסוף הארוחה הם עוברים בין השולחנות ואוספים את המזון הנותר. המדובר בתקופה שלפני ההגשה העצמית, התורנים עורכים את השולחנות בכל טוב הארץ, ומה שנשאר נאסף ומועבר לשולחן חדש או לחימום (או לאשפה – ע"פ מצבו...). גם מבתי הילדים אמרו לי המטפלות, שאחרי ביקור המשפחה חסרו אי אלו משחקים.

חיכיתי לשעת כושר, כאשר הילדים הגדולים שלהם, בני 6-8 שיחקו ליד חדר האוכל ללא ליווי ההורים – ושאלתי אותם: איפה הייתם בפסח בשנה שעברה? קיבלתי תשובה בעברית צברית: בעין הנצי"ב. ובסוכות? בקבוצת יבנה...

התקשרתי למזכירי הפנים של יבנה ועין הנצי"ב. לפני שסיימתי לשאול, קיבלתי תשובה כמעט זהה משניהם: מה? המשפחה הזאת הגיעה אליכם? היפטר מהם במהירות, לפני שיריקו לך את הקיבוץ... בצר לי, התקשרתי לקצין החקירות של משטרת אופקים (טרם היו אז תחנות משטרה בנתיבות ושרות) והתייעצתי אתו מה לעשות. הוא ביקש שאגיע אליו עם מסמך ההמלצה של ריבלין. מיד עם הגיעי אליו הוא הקליד על מחשבו את שמו של האיש ופונה אלי בפנים רציניות: לאיש יש שני ר.פ.ים. אני מסתכל בו כתרנגול ב"בני אדם" – מה זה ר"פ? ההסבר הוא: רישום פלילי. בהמשך הוא בודק את ההמלצה של ריבלין ואומר לי זה מסמך מזויף! איך אתה יודע? הקצין מראה לי שהתאריך "תוקן" בצורה בלתי מקצועית, כך שאפשר להבחין שבמקור היתה כתובה השנה 1971 – ועכשיו מופיע המספר 1981... מוסיף הקצין ואומר: ה"ר.פ." שיש לו, עוסקים בזיוף צ'קים, אך הוא לא הועמד לדין בגלל חוסר ראיות. הפעם, אם אני מוכן למסור לו את ההמלצה, אפשר להעמידו לדין על זיוף מסמך והפצתו. אני שואל מה פירוש "הפצתו"? – התשובה: הוא נתן את זה לך... נעניתי לו והגשתי תלונה. גם הוא הציע שאפרד בהקדם מן המשפחה.

שבתי הביתה וביקשתי, בתחילה בעדינות ואחר כך בתקיפות, מן המשפחה לעזוב. אך על דעתם לא עלה כלל להיענות לבקשתי-דרישתי. איימתי עליהם שאזמין משטרה, כי הם אורחים בלתי רצויים. גם זה לא עזר. רק כאשר באמת הגיעה נידת על פי בקשתי, נאותו ל"התקפל"...

חלק שני :

חודשים מספר עברו מאז – והנושא כמעט נשכח ממני. לילה אחד, לקראת חצות, מגיע לביתנו יוסי אילן ז"ל, ומודיע לי שהרב נריה מבקש לשוחח אתי. כאן המקום להסביר, שבהעדר טלפונים בבתיים, נהג יוסי היקר להתנדב לשבת בחדר האוכל בערבים – ובעודו לומד את מדורי הספורט בעיתונים – נענה לכל שיחת טלפון נכנסת, וקורא לנמען השיחה... לא עלה על דעתי מה הרב נריה רוצה ממני באישון לילה.

הקטע הבא אינו חלק מסיפור העלילה, ומי שדרכו אצה לו, יכול לוותר על קריאתו, אם כי הוא משמש רקע חלקי להבנת ההמשך. המדובר בקשרי עם הרב נריה לאורך השנים. למעשה, הכרתי את אביו עוד טרם שהכרתי אותו. בשנת תש"ז, עסקתי במתן שעורי עזר לילד נחמד, כדי לסייע במימון הלימודים. בשכנות לדירתו גר הרב פתחיה מנקין, כך שיצא לנו להיפגש תכופות. הוא התעניין במעשיי ובלימודיי והקשר התפתח לידידות... באותה שנה, כתלמיד כיתה י', כבר התחלתי להדריך ב"בני עקיבא" – ולעיתים השתתף בישיבות המדריכים הרב נריה, שהיה חבר ההנהלה הארצית בנוסף לראשות הישיבה בכפר הרא"ה. יום אחד אני פוגש, בדרכי ל"עבודת יומי" אל הילד הנחמד, את הרב מנקין והרב נריה צועדים יד ביד. אני שואל אותם: אתם מכירים? צוחקים שניהם בקול גדול – ונריה עונה: זה אבא שלי... סלחו נא לי אם מכאן ואילך אקרא לנריה בלי תואר הרב – כי כך הכרתיו וכך קראנו לו כולנו. בשלוש השנים שהייתי "קומונר" (תש"י – תשי"ב) התחזקו הקשרים בינינו. כעבור שנים, בשנת תשכ"א, כאשר הייתי מרכז ועדת חינוך וילדינו הבוגרים למדו (או לפחות שהו...) בישיבת כפר הרא"ה, שוב נפגשתי כמובן עם נריה. עוד שנים חלפו, וכאשר עסקתי בעריכת "עמודים", בשנים תשל"ד – תשל"ו, נפגשנו תכופות בדפוס "הצופה". שבו הודפס עמודים. נריה כתב אז בכל שבוע רשימה לעיתון, ומאחר שאי אפשר היה לסמוך על המגיה נאלץ כל מי שחשוב היה לו דיוק ההדפסה – להגיע כדי להגיה בעצמו.

נחזור לנושא... אחרי ברכות שלום וכדומה בפתיחת שיחה, אומר לי נריה: חנן ידידי, אני זקוק לעזרתך – והפעם – ברצינות. (רמז כנראה, לשיחה קודמת שבה עסקנו בעניין מסויים ובה אמר לי – בצחוק, כמובן, אולי תעזור לי

במחלוקת עם שר החינוך... הרי היית המדריך של זבולון (המר). נדרכתי לשמוע את בקשתו. אני פונה אליך כדי שתבטל את תלונתך במשטרה נגד אב המשפחה, שהיא "משלנו"... נדהמתי... שאלתי: ולו היו הם אוכלי טריפות עם כיפה, האם גם אז היו הם "משלנו"? נריה לא ענה לשאלה והמשיך ללחוץ. לא נעניתי וסיפרתי לו את מה שאמר לי הקצין על זיופי הציקים. הוא נשאר בשלו: חנן יקירי, פנה אלי בקולו הרך והמתנגן בנעימה מלטפת, אני מבקש ממך מאוד מאוד, אנא עשה זאת! חשוב על ילדיו הקטנים... נלחמתי עם עצמי. מצד אחד אני רואה בו מורי ורבי (פרט לנושאים הפוליטיים...) אך מצד שני חלף בי הרהור: מדוע הגנב לא חשב על ילדיו? ומה על תחושת הצדק? כמעט שהסכמתי. ברגע הלפני אחרון אזרתי עוז ואמרתי: אתה מבקש ממני משהו שקשה לי להסכים. אני רוצה לשקול את בקשתך לא תחת לחץ. תן לי זמן "לישון על זה", (לפי הניב המקובל), ונשוחח מחר בערב שוב. נריה קיבל את הצעתי. מסרתי לו את מספר הטלפון הציבורי, כדי לחסוך ליוסי את הריצה אלי הביתה. טלפון זה היה צמוד לבריכת המים, אשר על הריסותיה בנוי ביתו של מנהל הקהילה, ואשר על גגה המקומר, ליד החנוכיה הענקית, צפה הרמטכ"ל משה דיין בהשתלשלות פעולת עזה, "חץ שחור" היה שמה, בשנת 1955. גרנו בסמוך לבריכה ויכולנו לשמוע בבית את צלצול הטלפון.

רציתי "לישון על זה" – אבל השינה ברחה ממני. ההתלבטות היתה קשה. בעודי שוכב וחושב, דימיתי את עצמי, חצי בהקיץ וחצי בחלום, ישוב על כורסת הפסיכולוג והלה, בקול חודר כליות שואל: האם אתה רק רודף צדק, או שמא – רודף נקם? אני מבין אותך, אומר הפסיכולוג, עבדת קשה למען קליטת המשפחה, בדם ויזע (וזה נכון, נפצתי בעת סחיבת המיטות והדם צבע את הזיעה...). אבל, ממשיך הוא, הרי נקמה אסורה היא! אחרי עיון עמוק בכל הצדדים, הגעתי לרעיון שהניח את דעתי, פתרון יצירתי, מה שקורין היום "חשיבה מחוץ לקופסה". או – להשאיר את הכבשה שלימה ואת הזאב שבע... בעצם, אני חוזר בי מדימוי זה, מחשש שמא יתבלבלו הקוראים מי הזאב בסיפור זה ומי הכבשה. העיקר שסוף סוף נרדמתי.

למחרת בשעת חצות, חיכיתי לטלפון מנריה. נו, שאל, מה החלטת? נעניתי לבקשתך, אומר אני – אבל בתנאי. מה התנאי? ואני משיב באריכות: אתה אישיות ציבורית ידועה. מאות ואלפים הם תלמידים ותלמידות. לרבים מהם – בקשה שלך מהווה פקודה. מהם אנשי כלכלה, מסחר, תעשייה ועוד. אם אתה מקבל על עצמך לטפל במשפחה זו, לדאוג לתעסוקה מתאימה לאיש, כך שלא יזדקק לגנוב. אני מוכן לבטל את התלונה. עונה לי נריה: אתה מבקש ממני משהו שקשה לי להתחייב לקיימו. עניתי לו: זה הדדי... לבסוף סיכמנו שנשוחח למחרת. אכן, כעבור 24 שעות אומר לי נריה שקיבל את התנאי שלי..

חלק שלישי:

נותרה לי המשימה הלא פשוטה: ביטול התלונה. הקצין מתמרמר: סוף סוף בעזרתך אפשר להעמיד לדין את הפושע, ופתאום אתה נסוג בגלל לחץ פוליטי? השבתי – לא, זה לא לחץ פוליטי. שמע נא, אני פותח, מהו התפקיד האמיתי של המשטרה? האם להעניש את הפושעים או למנוע את הפשיעה? האם לא עדיף לעסוק במניעה במקום לרדוף אחרי ביצוע הפשע? סיפרתי לו את מה שקראתי בזמנו על נהג שהועמד לדין בעוון "הכשלת שוטר במילוי תפקידו". מה בדיוק עשה הנאשם? אותה לנהגים שנסעו למולו, כדי להזהירם שיש מלכודת מהירות. השופט פרץ בצחוק למקרא כתב האישום ואמר לנציג המשטרה: התבלבלתם, צריך לתת לו אות הוקרה, הוא גרם לכך שישעו בזהירות. תפקידה הראשון של המשטרה אינו להעניש אלא למנוע! קצין החקירות הניד בראשו ואמר: מה אני אגיד לך? אתם הדתיים למדתם הרבה גמרא ויודעים לשכנע...

קהילנט – מידע טיפים

לפני כשנה פרץ לחיינו בסערה הקהילנט. יש מי ששמח לשטף המידע, ויש להניח שיש מי שפחות... גם לאלו וגם לאלו, להלן כמה טיפים וחידושים:

1. מומלץ מאוד להשתמש באפליקציה!

גם מי שאין לו טלפון חכם, יכול לעשות זאת במחשב.

לאחר הכניסה לקהילנט לחצו על כפתור

קהילנט בתצוגת נייד
כמו האפליקציה רק במחשב



מרגע זה תעבדו כאילו אתם באפליקציה בטלפון החכם.

2. מי שרוצה להשאיר את התכתובת הפנימית של סעד מחוץ לתיבת הדוא"ל שלו יכול לסמן תחת "הגדרות" <- "ניהול התראות והודעות" באפליקציה את הסימון "אל תעביר אלי הודעות לתיבת דואר, Gmail, Walla וכו'" אולם, במצב כזה אתם צריכים לעשות לכם הרגל להיכנס פעם ביום לאפליקציה או לקהילנט במחשב כדי לראות הודעות.

3. להזכירכם, בכפתור "שירות וטפסים" באפליקציה ניתן לפתוח קריאה לחשמליה, לשרברבות, בנושא אינטרנט ולהזמין מוצר שחסר בכלבו.

4. נוספו באפליקציה שני כפתורים חדשים:



כפתור "חירום" מרכז טלפונים חשובים למקרה חירום.



כפתור מידע מרכז מידע בנושאים שונים במערכת תפריטים נוחה לשימוש.

כרגע מתחת לכפתור נמצאים שני נושאים:

תחבורה ציבורית

טלפונים בעלי תפקידים וענפים

עדכונים ניתן לשלוח לכתובת SaadKehilant@saad.org.il

הצעות שקיבלנו מאנשי קהילנט לנתוני מידע נוספים :

רשימת נותנות שירות בייביסיטר.

רשימת מחליפי שמירה בשכר.

רשימת בעלי מלאכה לתיקונים באזור.

נשמח למלא בתוכן גם אצלנו, מי שמעוניין להרים את הכפפה ולהעביר פרטים, נא לעשות זאת בדוא"ל

לכתובת : SaadKehilant@saad.org.il

5. בדף הראשי של האפליקציה יש מקום לתשעה כפתורים, כפתורים נוספים נמצאים תחת "הצג יותר".

6. נעדכן גם כי יאיר שלומי שהיה הפרוייקטור להקמת המערכת סיים את תפקידו, תודה ליאיר!

לשאלות ניתן לפנות ליחידת המחשב בשעות העבודה ורצוי בדוא"ל ל- SaadKehilant@saad.org.il

אם הגעתם עד לכאן, אתם בוודאי תוהים, מה לדף מידע מודפס על גבי נייר (רחמנא ליצלן) ולקהילנט האינטרנטי... אולי באמצעות המידע בעלון עודדנו את מי שטרם נכנס למערכת להשתמש בה.

איילת ברנצ



לכרמלה ולשלוויה קוט ולכל המשפחה, מזל טוב להולדת הנינה

אביאל - שמחה

נכדה לנוצט ולריקי קוט, בת ליומם ולמרים קוט

שתזכו לנחת ולאושר!

למיכל ולבני אחיטוב מזל טוב להולדת הנכדה

בת איתמר ולנתנאל נימן

איחולים לשמחות ולאושר!



למלכה אס ולכל המשפחה מזל טוב להולדת הנין

נכד אליזה ולמשה כרוצל, בן לעדינה ואיוסי רוסט

איחולים לבריאות ולאושר!